

‘You have a fellowship. Get ready!’

UEF Ubbo Emmius Fonds

Eric Bleumink Fellowship

Het Eric Bleumink Fellowship bestaat 25 jaar. Al meer dan 100 studenten uit ruim 30 lage-inkomenslanden konden dankzij een EBF-beurs in Groningen studeren. Masud Reza was een van de eersten. Op uef.nl/ebf-25-jaar lees je de verhalen van nog meer bursalen. En je kunt er een donatie overmaken, zodat we nog meer studenten als Masud kunnen helpen. Dat kan ook via NL 80 ABNA 056 3098 961, t.n.v. Ubbo Emmius Fonds, inzake EBF.

Het Eric Bleumink Fellowship bestaat 25 jaar. **Masud Reza** (58) behoorde tot de eerste studenten die een beurs van het EBF kregen. Hij herinnert zich nog letterlijk de tekst van het verlossende mailtje. Dankzij de beurs kon hij aan de RUG een master demografie voltooien.

Masud Reza's ogen werden geopend toen hij in 1998 drie maanden in Bangkok studeerde. Thuis in Bangladesh was de toegang tot internet beperkt, maar in Thailand leerde hij van medestudenten hoe hij met Yahoo kon zoeken naar beurzen aan buitenlandse universiteiten. Al gauw stuitte hij op de RUG, nam contact op en kreeg de tip te solliciteren op een van de studiebeurzen van de Nederlandse ambassade in Dhaka. Hij mocht op gesprek komen, maar de beurs bleek bedoeld voor studenten tot 30 – Reza was 33. Op advies van de ambassade nam hij opnieuw contact op met de RUG. Hadden ze misschien toch niet een beurs voor hem? Helaas, antwoordde decaan en hoogleraar Frans Willekens van de Faculteit Ruimtelijke Wetenschappen.

‘Toen stopte ik met zoeken naar beurzen. Ik was 33 en dat is in Bangladesh de leeftijd om te trouwen.’ Toch moest dat wachten, want in de zomer van 2000 kreeg Reza een mail van Willekens. ‘Het onderwerp was: “Great news”, met één zin in de e-mail: “You have a fellowship. Get ready!”, vertelt Reza. Het net opgerichte Eric Bleumink Fellowship had dat jaar vier beurzen te vergeven en dankzij een daarvan kon hij een master demografie voltooien.

‘In Groningen kwam ik in een andere wereld terecht. We hadden er computers, 24 uur per dag internet, tijdschriftartikelen, alles. Toen ik na achttien maanden terugging naar Dhaka had ik nieuwe technieken geleerd om grote kwantitatieve onderzoeken uit te voeren. Ook waren mijn vaardigheden enorm verbeterd, zoals presenteren, schrijven en gesproken Engels.’

Sinds zijn terugkomst in Dhaka – hij werkt al sinds 1996 voor de internationale gezondheidsorganisatie icddr,b – doet Reza grootschalige kwantitatieve onderzoeken naar hiv en aids. ‘We doen bloedonderzoek om de aanwezigheid van hiv te monitoren. Tegelijkertijd bevragen we mensen uit risicogroepen over hun seksuele gedrag. Dat zijn sekswerkers, mannen die seks hebben met mannen, transgenders en mensen die drugs spuiten. Die informatie gebruiken we om te schatten hoeveel hiv en aids we in Bangladesh over vijf, tien en twintig jaar kunnen verwachten.’
‘Naar schatting zijn er in Bangladesh 17.480 mensen met een hiv-infectie, waarvan er 14.313 zijn geïdentificeerd. Zij worden in Bangladesh nog steeds gestigmatiseerd en gediscrimineerd, maar inmiddels krijgt bijna 74 procent wel een gratis behandeling van de overheid. Daarvan is 91 procent virally suppressed, dat wil zeggen dat de hoeveelheid virus in hun lichaam zo laag is dat ze geen andere mensen kunnen besmetten.’

Aan zijn tijd in Groningen bewaart Reza warme herinneringen. 'In Groningen was alles groen en er waren geen files of vervuiling, zoals in Dhaka. De mensen op de faculteit en daarbuiten waren allemaal zo vriendelijk en ik heb zo veel geleerd. En ik had het geluk dat ik in Groningen Bengaalse mensen heb gevonden. Bij hen heb ik achttien maanden gewoond. Dus ik heb me nooit alleen gevoeld.’ Evenwel zorgden de aanslagen op de Twin Towers voor angstige momenten. ‘Wij zijn moslims, dus we waren echt een beetje bang om naar buiten te gaan. Maar er gebeurde helemaal niets. It was really amazing.’

BERT PLATZER